

zřeknutí se tohoto právního dobrodiní, které bylo učiněno předem, dokud nenastal nápad dědictví. Aby toto zřeknutí se bylo účinným, stačí jednostranný projev vůle držitele práva o tom, byl-li učiněn k úřadu, který projednává pozůstalost, tedy k pozůstalostnímu soudu a tento jej vzal na vědomí. Pokud je tento úřad nevzal na vědomí, jest držitel práva oprávněn odvolati zřeknutí se práva.

Čís. 14115.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 Sb. z. a n.).

Měnovou doložku nelze považovati za ujednaný způsob výpočtu ceny, o němž mluví § 2 (1) vl. nař. čís. 164/33 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1649/34.)

Prv ý s o u d vyhověl návrhu na úpravu pachtovného podle vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 sb. z. a n. s tím, že se na platy po 1. březnu 1934 vztahuje valutární doložka pachtovní smlouvy, o d ů v o d n i v tento výrok tím, že valutární doložkou měl býti chráněn propachtovatel před znehodnocením čsl. koruny, jež prý částečně nastalo zákonem ze dne 17. února 1934 čís. 25 sb. z. a n. R e - k u r s n í s o u d změnil v této části usnesení prvního soudu a vyslovil, že se valutární doložka pachtovní smlouvy nevztahuje ani na platy po 1. březnu 1934. D ů v o d y: Valutární doložka pachtovní smlouvy ze dne 1. února 1930 zní: »Pro stanovení ceny pšenice rozhodná a směrodatná jest průměrná bursovní cena pšenice v den splatnosti nájmu na plodinové burse v Praze, zaznamenaná v nejnižší ceně 170 Kč za 100 kg v hodnotě dnešní valuty koruny československé k švýcarskému franku, pokud by československá valuta podstatnou deroutu utrpěla.« Účelem vládního nařízení ze dne 29. července 1933 o úpravě pachtovného při zemědělských pachttech čís. 164 sb. z. a n. bylo upravití cenovou relaci plodin, hlavně obilnin, a to nejen tam, kde pachtovné bylo vyjádřeno v pšenici nebo v žitě, nýbrž i při pachtovném ryze peněžitém, k čemuž vedla úvaha, že i peněžitě pachtovné je výsledkem kalkulace o určitém množství hlavních obilnin (pšenice nebo žito) a o ceně platné v době uzavření smlouvy. § 10 cit. vládního nařízení ustanovuje, že všechna jiná ustanovení pachtovní smlouvy zůstávají nedotknuta. Jinými ustanoveními jest rozuměti smluvní ustanovení, jež nemají za předmět to, co jest předmětem vládního nařízení. Dotčena jsou tedy ustanovení smlouvy o pachtovném a o jeho výši, neboť to jest právě předmětem vládního nařízení, které přiznává pachtýři nárok na úpravu tak, jak samo uvádí v předcházejících §§. Nemohou proto míti platnost ustanovení pachtovní smlouvy, pokud upravují výši pachtovného jinak než vládní nařízení, přizpůsobující ji dalším vlivům, s nimiž nařízení nepočítá a které nelze srovnati s jeho účelem, pomoci zemědělství v hospodářské krizi a odvrátiti zkázu existence, hrozící mnohemu zemědělcům při neupraveném pachtovném. Nelze proto vedle úpravy pachtovného podle vládního nařízení čís. 164/33 sb. z. a n. ponechat ještě regulační vliv na výši pach-

tovného valorisační doložce, které ostatně podle úmyslu stran vyjádřeného ve smlouvě měla platiti pro případ deruty měny, jež nenastala zák. ze dne 17. února 1934 čís. 25 sb. z. a n.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stačí poukaz k odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se vzhledem na vývody dovolacího rekursu dodává, že měnovou doložku nelze považovati za ujednaný způsob výpočtu ceny, o němž mluví § 2 (1) vládního nařízení č. 164/33. Neboť měnovou doložkou se neurčuje způsob výpočtu, nýbrž má za účel, aby se vypočtená již cena hodnotila podle výkyvů měnových. Netřeba se zabývatí otázkou, jaký vliv na platnost valorisační doložky má zákon ze dne 17. února 1934 č. 25 sb. z. a n.

Čís. 14116.

Na základě pravoplatně povolené, vykonané a dosud nezrušené exekuce zabavením movitých věcí lze i po uvalení konkursu na jmění povinného povolití jich uschování.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1656/34.)

P r v ý s o u d zamítl návrh vymáhajícího věřitele na povolení a výkon uschování zabavených věcí. **D ů v o d y:** Usnesením krajského soudu v L. byl na jmění povinného uvalen konkurs. Ačkoliv zástavní právo vymáhajícího věřitele požívá přednostní pořadí a bylo ho nabyto dříve než v posledních šedesáti dnech před prohlášením konkursu, jest spatřovati v uschování zvláštní druh oddělného práva, jehož nemůže býti po prohlášení konkursu podle § 11 konk. řádu nabyto. Mimo to jsou věci, jichž úschova se navrhuje, vzhledem k posudku znalce příslušenstvím továrny a jsou proto podle § 252 ex. ř. z mobilární exekuce vyňaty. **R e k u r s n í s o u d** změnil napadené usnesení a nařídil výkon uschování zabavených věcí, jak bylo navrhováno. **D ů v o d y:** Zástavní právo vymáhající strany požívá přednostního práva a bylo ho nabyto dříve než 60 dnů před uvalením konkursu. Poukaz k § 11 konk. ř. není správný, neboť § 11 konk. ř. vztahuje se jen k založení nového soudcovského práva zástavního neb oddělného. Uvalení konkursu není proto na závadu výkonu povoleného již uschování. Pokud první soud míní, že uschování jest nepřipustné pro vlastnost zabavených svršků jako příslušenství, jest podotknouti, že první soud dosud ještě nerozhodl o této vlastnosti jako příslušenství a že přítomnou exekuci na svršky z toho důvodu nezastavil. Dokud se tak nestalo, nemůže provedení mobilární exekuce a zejména povolené uschování býti odmítnuto.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Ježto práva na oddělené uspokojení, jichž nabyli věřitelé na úpadcově jmění dříve než v posledních 60 dnech před prohlášením konkursu,